

Arild Leknessund

MINNEORD

CLAUS KLINGENBERG

MARIANNE NORDHOV

NILS THOMAS SONGSTAD

PER IVAR KAARESEN

KNUT HELGE KASPERSEN

MARTIN SØRENSEN

TROND FLÆGSTAD

Vår gode venn og kollega Arild Leknessund døde så altfor tidlig 26. februar 2019. Han ble bare 47 år gammel.

Arild ble født og vokste opp i Bergen. Etter militærtjeneste kom han i 1993 til Tromsø for å studere medisin. I 2001 begynte han som assistentlege på Barne- og ungdomsavdelingen ved Universitetssykehuset Nord-Norge, som ble et viktig sted for ham. Her hadde han hele sin yrkeskarriere. Etter at han ble syk i mai 2018 og

gjennomgikk en stor operasjon, var det å komme tilbake på jobb noe av det første han snakket om. Dessverre ble det aldri slik. Bare 9 måneder etter at han fikk diagnosen ondartet hjernesvulst, døde han hjemme med sin nærmeste familie rundt seg.

Arild var mye: Han var engasjert, nysgjerrig, positiv, tydelig, omsorgsfull. Han var en sterk fagperson og en kul type! Som ny overlege lærte Arild seg barneendokrinologifaget ved å dykke ned i litteraturen, reise til hjembyen Bergen for å lære av de beste, og så komme tilbake som en ressurs på området for barn og foreldre i Nord-Norge. Han var en bredspektret barnelege som kunne utrede kompliserte kasus og samtidig ivareta ungdommen med diabetes som slet med å følge opp insulinbehandling og egentlig «ga blanke». Arild var en ener i håndtering av barn som kom inn med akutt kritisk sykdom. Da var han «skarp», og man kunne være sikker på at alt ble gjort på best mulig måte.

Arild kunne samarbeide tverrfaglig med sykepleiere, sekretærer og annet helsepersonell. Han var omgjengelig, konstruktiv og bidro på mange plan, også i administrative funksjoner som omfattet hele Universitetssykehuset. Ingen kunne DIPS som Arild! I prosjekter om epikriseutforming, diagnosekoding og talegjenkjenning var Arild sentral.

Men viktigst av alt: Arild var utrolig godt likt av pasienter og foreldre. Hans kompetanse, trygghet og gode humør bidro til at foreldre og barn følte seg godt ivaretatt.

Arild var bergenseren som ble tromsøværing. Han var kollegaen man både kunne diskutere fag og drikke øl med. Han heiet på Brann og fikk i 2007 oppleve at «gullet kom hem» da Brann ble seriemester. Vi skulle så inderlig gjerne hatt Arild «hjemme hos oss» i Tromsø og på Universitetssykehuset i mange, mange år til.

Våre varmeste tanker går til Carina og hans fire barn: Oda, Andreas, Håkon og Oskar, som har mistet en flott ektemann og en super pappa.

På vegne av kolleger ved Barne- og ungdomsavdelingen UNN

Publisert: 27. mai 2019. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.19.0277

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 11. juli 2026.